

УДК 656.025.2:711.7:338.49(043.2)

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ПРОЄКТУВАННЯ ТРАНСПОРТНО-ПАСАЖИРСЬКИХ ХАБІВ В ІНФРАСТРУКТУРІ МІСТА

Ірина КРЕПКА

Національний авіаційний університет, Київ

Науковий керівник – Юрій Дорошенко, д.т.н., проф.

Ключові слова: транспорт, транспортна інфраструктура міста, транспортний хаб, транспортно-пересадковий вузол.

Вступ. Концентрація населення у містах призвела до виникнення мегаполісів та агломерацій, що призвело до появи низки складних суперечливих проблем. Серед яких на першому плані – транспортна проблема, оскільки існуюча дорожня інфраструктура вже не в змозі сповна задовольнити потреби потоку транспортних перевезень.

Метою роботи є визначення основних тенденцій сьогодення щодо проєктування транспортно-пасажирських хабів в інфраструктурі міста.

Матеріали та методи. Джерельна база, аналіз, узагальнення.

Результати. Одним із перспективних підходів щодо вирішення транспортної проблеми є системна оптимізація транспортної інфраструктури міста, smart-організація транспортних потоків та спорудження нових типів транспортно-пересадкових вузлів – так званих транспортно-пасажирських хабів. У сучасному розумінні «транспортно-пасажирський хаб – це пасажирський комплекс, призначений для розподілу пасажиропотоків між видами транспорту та напрямками руху». Принципи формування транспортно-пасажирських хабів можуть бути визначені з двох інтегральних позицій: 1) з необхідності забезпечення максимального різноаспектного комфорту пасажирів; 2) з їх мультимодальності і значущості як інфраструктурних елементів транспортної системи міста.

Висновки. Аналіз закордонного досвіду дав змогу визначити сучасні тенденції щодо проєктування транспортно-пасажирських хабів: наявність єдиного пішохідного розподільчого рівня, що забезпечує поєднання всіх основних зон, та вертикальна інтеграція всіх основних його елементів; інтегрованість транспортної складової у композиційний каркас міста; наявність у структурі хабу необхідних функціональних одиниць; поділ транспортних та пішохідних потоків; екологічність за рахунок використання еко-матеріалів та ресурсощадних технологій; включення до складу транспортного вузла об'єктів природного міського середовища; соціально-культурна спрямованість та забезпечення повсякденних потреб людини у товарах і «швидких» послугах; використання передових технологій, систем та механізмів під час функціонування об'єкту.